

person, der kan tage stenografisk referat af forhandlingerne. Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen om retsstenografer vil ikke ændre herved, og der er således ikke behov for et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet.

Spørgsmål 26:

Skal svaret på spørgsmål nr. 4, jf. bilag 15, forstås således, at ministeren finder det rimeligt og logisk, at journalister og andre, der kan stenografere, frit kan offentliggøre retsbøger fra retsmøder under efterforskningen i deres fulde ordlyd, medens andre journalister er ringere stillet, fordi de ikke kan få udleveret retsbøger, og vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der giver mulighed for at få retsbøger fra offentlige retsmøder udleveret?

Svar:

Justitsministeriet har i besvarelsen af spørgsmål nr. 4 redegjort for de hensyn, der begrundes, at journalister efter lovforslaget normalt kan få kopi af retsbøgerne, men først, når den pågældende sag er afsluttet.

Justitsministeriet har således bl.a. lagt vægt på, at en udvidelse af den personkreds, der har adgang til retsbøgerne, mens en sag verserer, i sig selv indebærer en risiko for misbrug og for svækkelse af vidnebeviset. Det er vigtigt ikke at undergrave princippet i retsplejelovens § 182 om, at vidner ikke må høre parternes, andre vidners og syns- og skønsmænds forklaringer. Retssbøgerne indeholder en autoritativ gengivelse af de forklaringer m.v., der er afgivet i retten, og kan derfor ikke sammenlignes med journalisters egne referater af et retsmøde.

I besvarelsen af spørgsmål nr. 4 er der også peget på, at en adgang for journalister til løbende aktindsigt i retsbøgerne i straffesager ville betyde, at journalister fik en mere vidtgående adgang til aktindsigt end personer, der uden at være parter er involveret i sagen.

Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet vil kunne udformes således:

»Til § 1.

X) I nr. 2 udgår i den foreslåede § 41 a, stk. 4, 1. pkt., ordene: », og sagen er endt«.

Som det fremgår, kan jeg ikke støtte et sådant ændringsforslag.

Spørgsmål 27:

Hvordan skal svaret på spørgsmål nr. 4, jf. bilag 15, forstås med hensyn til misbrug og svækkelse af vidneudsagn? Skal det forstås således, at personer, der overværer åbne retsmøder, ikke misbruger og svækker vidneudsagn, medens de, der måtte afhente en retsbog, vil svække og misbruge vidneudsagn?

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 26 indeholder retsbøgerne en autoritativ gengivelse af forhandlingerne i retten. Efter Justitsministeriets opfattelse kan retsbøger derfor ikke sammenlignes med tilhøreres egne referater af retsmøder.

Spørgsmål 28:

Når ministeren i øvrigt i en række svar henviser til konklusionerne i betænkning nr. 1330/1997 vedrørende samarbejde mellem retterne og pressen, hvad er så begrundelsen for, at adgangen til referatbåndoptager som notatredskab er udeladt samtidig med, at adgangen til retsbøger er begrænset, og er ministeren ikke enig i, at pressen bør gives optimale muligheder for at give et retvisende billede af et retsmødes forløb?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 23 (om referatbåndoptager) og til besvarelsen af spørgsmål nr. 4, 26 og 27 (om aktindsigt i retsbøger).

Lovforslaget medfører væsentlige forbedringer for journalisterne på en række punkter. Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 24 er lovforslaget samtidig udtryk for en afvejning af hensynet til massemediernes arbejdsmuligheder over for nogle modhensyn, som også er væsentlige.

Spørgsmål 29:

Er ministeren enig i, at tiltaltes forklaring for åbne døre i sædelighedssager kan være lige så krænkende og behovet for lukkede døre af hensyn til offeret lige så vægtigt, som når offeret selv afgiver forklaring, og giver dette ministeren anledning til initiativer?

Svar:

I straffesager gælder, at dørene efter begæring lukkes under forurettedes forklaring i sager om